

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyitlóterem megjelenő közlemény

5 hasábos sora 15 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: Minden beiratásért külön 30 kr.

Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésben s a szerkesztőségben. — Egyébütt a postahivatalok után.

Arverési hirdetés.

A debr. k. váltótörvényszék... f. évi ápril 14-én 3100. sz. alatt végzése folytán ezennek a hírré tételik, mikép Jónás... mint felperes részére... János mint alperestől... váltói tartozás s járuléka... legfoglat ingóságok, nevezesen kész férfiruhák, külvárosi s arany-ezüst neműek, nevezetesen felperes helybeli Szechenyi lakásán f. évi ápril 25-én... 9 órákor nyilvános árverés útján középszín fizetés alatt el fognak adni. Mire... kívánók meghívhatnak. Debreczen, ápril 16. 1870.

Hocsy József,
váltótörvényszéki kik. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A Pávai József hagyatékához tartozó s 11,000 forint értékű ingatlanok... 28. sz. a ház... utána való földé... 1870. ápril 25-én d. u. 3 órákor a hely... az örökösök kívánsága folytán, nyilvános árverés útján... A venni szándékozók 109... megjelölt helyre... Arverési feltételek... az örökösökkel megvitathatók. Debreczen, ápril 9. 1870.

Mészáros József,
tanácsnok.

Nyavalyalórési göröcsöket (Falsúch)

Syógyi
doktor **Kállásch O.** nehezkor-gyógyász Berlinben:
Louisenstrasse Nro 45, ki már több, mint százily betegséget gyógyított ki. Ertekezhetni vele levél útján.

163-dik árjegyzék

Az „István” gőzmalom gyártmányairól. Debreczenben költségmentesen, közpénzfizetés mellett o. ében, fölteleztessék nélkül.

Ingyen szákkal.	
A. Asztali dara nagy szemű	14 60
B. Ugyanaz apró szemű	14 60
C. Dara középszerű	13 40
0. Királyliszt	14 20
1. Lángliszt	13 40
2. Montliszt	13 40
3. Zsemlyelisz különös	12 20
4. Ugyanaz	11 60
5. Fehér kenyérliszt I. rendű	10 40
6. Ugyanaz II. rendű	8 40
7. Barna kenyérliszt I. rendű	7 40
8. Barna kenyérliszt II. rendű	6 40
9. Rozsliszt I. rendű	8 60
10. Rozsliszt II. rendű	6 60
00. Árpakása	16 60
0. Árpakása	14 60
1. Árpakása	11 60
2. Árpakása	9 60
3. Árpakása	8 60
4. Árpakása	10 60

Zsák nélkül.	
Lábszát	3 40
Korpa	2 60
Árpakás	4 60
Simaőrles mázsánként	60
Darálás	50

A buza- és rozs-készítmények eladására netto 150 bécsi fonttal, az árpakás netto 100 bécsi fonttal — ingyeny szákbakalóva — történik. Debreczen, ápril 1. 1870.

A renegátok.

Beh jó a szegény megszorult újságíróka, ha e h o l t i d é n y b e n, midőn honatyáink távol a fővárostól családi körben élvezek a pár heti szünidőt, elég tárgyat találhatnak a külföldön, midőn a belföldi ügyeket minden részletben kimeríték. Előirántják hamarjában az osztrák krizist, francia plebiszitumot, spanyol bonyodalmat, olasz forrongást, római zsinatot s még a jó isten tudja mit nem. — mert hiába! a nyomdász kézirata — s az olvasó cikkre vár. . . .

Hát mi minő tárgyat választunk hamarjában? Tegyük egy kis szemlét a külföldön? . . . Melyik kabinetről tépjük le a titokzertéség leplet? . . .

Szenteljünk-e hasabokat Napoleon rejtgetett műveleteinek, a német b u n d t ö r k e v e s e i n e k, Potocky küzdelmeinek, Kuhn hadügyei permanens ministerségének stb. ? . . . Vagy tekintünk meg az örök városban a lelkek üdvösségéért küzdő szent atyákat? . . .

Talán legjobb lesz, kissé a zsinat férfiak közt tartani egy kis szemlét; összekötésbe hozva hazai viszonyainkkal; hiszen ugyis sokan vannak ott földieink közül. Látogassuk meg őket — s nézzük, mit csinálnak ott? . . .

Még mindig azon vitáznak a tisztelendő urak: vajon lehetséges-e az, hogy gyarlóságban született, hibákkal teljes emberi lény, isteni tulajdonok és jogok k a l v a n a z é g á t a l m e g j á n d é k o z v a ? . . .

A józan haladás- és felvilágosultságnak — fájdalom — egy kis töredéke, méltó bosszúsággal fogadjja eme néphutis s az emberiséget annyira lealázó kérdést a conciliumban és váltvetve törekszik a kérdést csirába fojtani azzal a válasszal, hogy csak isten az, ki egyedül a s a l h a t t a n n, míg a sárból eredő ember csak istenét káromolja, midőn magát a tökélyben és csalhatlanságban hozzá mérni akarmerködik. . . .

És mégis vannak, kik, hogy rejtett céljukat érthessék, nem átnalnak oly fogásizot jólyamodni, mely által lábbal tapodják a józan észet, a tudományt, közművelődést, a természet következtetés tanát s istentől elrugaszkodva, hirdetni akarnak oly hamis tant, mely a felvilágosultság századában csak botránykö gyavánul tekinthető. . . .

E hamis tan a pápa-csalhatlanságnak eszméje, mit a jezsuiták gondoltak ki, s hogy ez e s z m e r é m által céljukat érthessék, mitől sem rettennek vissza — s ki a józan tőredékből fel mer szólnai az ellen, oly jeleznetre készünet el, mint Strozsmayer, vagy legközelebb Schwarzenberg bíbornok, ki a jezuita atyáktól s hiveitől lepisztetett. . . .

Mi azonban nem félünk, s hisszük, hogy az igaz ügy és felvilágosultság csekély számú töredéke a conciliumban előbb-utóbb győzni fog s a jezuiták ármányos műveleteit nem engedni sikerre jutni. . . .

Hanem nagyobb baj, ha igaz, az a hír, mely még bővebb bizonyításra vár, hogy több magyarországi főpap a pápai c s a l h a t t a n s á g h í v ő i k ö z r e n e g á l t . . .

Ha e hír csak koholmány, méltán megvárhatja és meg is várja a haza, hogy főpapjai, kiket rang, tisztesség és gyönyörű, — mondhatni fejedelmi jövedelmekkel lát el, magokat e terhelo vád alól tisztázzák. . . .

Ha azonban szépen elhallgatnak, akkor a nemzet tudhatja, hogy hányadán van Rómában időző főpapjaival — s talán a nemzet képviselői is felszólalnak, s kimondják, hogy oly lelképásztoraink, kik a pápai csalhatlanság észellenes tanához r e n e g á l t a k . . .

T Á R C Z A .

A tüzpróba.

Regény az amerikai életből.
— Irta: **Dr. Williams J. B.** —
(Folytatás.)

„Arról bizonyos vagyok, doktor! — szóltam — és én kérdéseire, amennyire tölem telik, örömmel felelek.”
„Köszönöm! — viszonozá. — Ugyan kérem, van-e kedved arról némi tudomása, hogy Evelyné asszonyság valaha Baltimoreban lakott volna?”

„Nem! De nem is valószínű, — választottam, — mert mihielyt az egyesült államokba érkezett, alig 3-4 nap múlva már házuukhoz költözött. Most azonban, midőn én Baltimoreból beszélek, jól emlékeztem, hogy az esküvő után arról levén szó, hogy merre tegyenek kéjtanzást és látván Baltimorei indítványát, Mária ellenvetéséket tett az ellen és így dély helyett észak felé utaztak.”
„Megmaraztató á annak okát?” — kérdé a doktor.
„Igen, — felelém. Ó határozottan kijelenté, hogy rabszolgákkal nem óhajtott menni.”
„Általában tett-e említést mistress Evelyn valaha Baltimore felől?”

ama helyeket, — honnan csak a felvilágosodás, felebaráti szeretet szavait stb. lehet és szabad terjesztetni — be nem tölthetik s gondoskodnak, hogy a megráuló helyeket méltó utódok töltsék be — kik a l é l e k n e k öröző pásztoraik, de ne lenyűgözői legyenek! . . .

Azért mi meg vagyunk győződve, hogy a súlyos és szörnyű vád alól, a derék főpapok magokat mihamarabb tisztáznai fogják, — sőt miután személyileg megnevezve nincsenek, mi bizton hisszük, hogy mind ama főpapjaink, kik az undorító gyanu alól szabadulni akarnak, nem kések az ellen a közvélemény előtt a saját utján név szerint tiltakozni — ekkor mindjárt elválasztva szemléltethetjük aztán a t i s z t a b u z á t a k o n k o l y t ó l , vagyis az egyház valódi hű pásztoraik, az e g y h á z — r e n e g á t j a i t ó l . . .

A tiltakozók névsorára valóban kíváncsiak vagyunk! Őket szivesen várja a haza, kebelébe vissza; — s a r e n e g a t o k a t ? Azok bátran kint maradhatnak — vezeklení, a capitolium küszöbén, kérvén az egyedül csalhatatlan G o n d v i s e l é s t , hogy világossítsa meg az ő — elméjüket, hogy tisztábban lássanak! . . .

A magyar birodalom jogászaihoz!

A „budapesti ügyvédi egyletnek” 1869. évi január 31-én tartott közgyűlése, a hazai jogtudomány és jogszolgáltatás egységes fejlesztését előmozdítandó, igazgató választmányára indítványára elhatározá a magyar birodalom jogászainak egy közös tanácskozásra leendő egyesítése végett, a kezdeményezés lépeleit megtenni, — e végből saját választmányát bizván meg, hogy a tett indítványt szélesebb körű tanácskozásban megvitattva, a magyar jogszűlés létesítésére a szükséges intézkedéseket megtegye. Az egylet választmány a közgyűléstől nyert ezen felhatalmazás alapján m. é. december hó 21-én egy tágabb körű értekezletet hitt össze, mely a jogszűlés eszméjét felkarolva, a választmány által bemutatott alap-szabály-tervezetet megállapította, annak helyő helyre leendő feltérjesztése, az összehívás módjainak megállapítása, s általában egy a szervezési teendők ellátása, mint az ügyeknek a jogszűlés megnyitására leendő kezelése végett, 25 tagból álló ideiglenes bizottságot választott.

Az ideiglenes bizottság a kijelölt teendőket befejezve, azon keelmes helyzetben van, hogy a meghívásokat a jogszűlésre már szétküldötteti. . . . A munkások folytonosan dolgoznak. Nagy-Majtényig — meddig a sinek egy, a hogy, le vannak rakva — még csak könnyű volt a munka. Itt nagy akadály állott elő. Mindjárt Majtény alatt ott foly a szabályozatlan Kraszna folyó, melynek töltése nem lévén, a víz tetszése szerint terjeszkedik szét a határon; ennélfogva nem lesz könnyű it a híd felépítése. . . .

Mindenkél nagyobb akadály a szatmári vasuti híd elkészítése, mely a Szamoson menne keresztül. Jó előre haladtak volt már egy ízben it a munkálat, de a téli romboló árvíz, mondhatni egészen megsemmisíté a munkások szorgalmának gyümölcsöt, úgy, hogy az építést újonnan kellett kezdeni az árvíz elmúltával. . . .

Legnagyobb baj e munkálatban az, hogy igen lassan haladnak vele, oly annyira, hogy az előre számított nem tudó mérnökök csak novemb. 1-sejére ígérték a szatmári híd elkészítését, holott — a szerződés szerint — annak meg kell nielőbb, és pedig október 1-sejére lenni. Óhajtanak, hogy a szerződés pontjainak mindenben elég tétetnek. . . .

De van még egy óriási bökkenő. Nincs pénz. Mi legelőbb azt hisszük, hogy ez lehet oka, mi tótann, melyben minden iránytú nélkül vagyok kénytelen botorkálni. Még egy kérdést miss Evelyn és azután nem terheltem többé.”
„Szóljon doktor, — biztatam — és hocsáson meg megiepetésem folytán történt kifakadásomért, de önnek ama kérdése oly váratlanul jött eszt, míg az idegen ott volt, szobájában tölté. És midőn másnap reggel Máriával e miatt tréflattam, nagyon rost neven vette ezt.”
Doktor Charlton halgatott néhány percig, miattal mindinkább gondolkodóvá lett.
„Lehetségesnek tartja kegyed miss Evelyn, — szólt végre — hogy mostohája már régebben van e földön, mint kegyed állítja?”
„Kétségkívül lehetséges az, — viszonozám — azonban az ellenkezőt bizonyítják az ú j é s z a v i , ki midőn hozzánk érkezett, úgy nyilatkozott, hogy csak három nap óta van Amerikában. . . .

Az ezután következett kérdés sokkal inkább meglepett, mintsem azt leírni képes lennék.
„Miss Evelyn, — szólt ő, — hallott-e kegyed valami oly szót elejténi, mely ama gyanyjától kelthető föl, hogy atyjának neje már korábban férjhez ment?”
„Szent Isten! — kiálték föl, azt sem tudva, mit beszélék. — Doktor! hová gondol ön? Ugyan hogy lett volna Mária már azelőtt férjhez ment?”
„Megengedem — ugymond — hogy kérdésünk különösen tetszik, és én sem tudom, mit tartsak arról. Annyi áll, hogy oly sürű ködbe jutottam, melyben minden iránytú nélkül vagyok kénytelen botorkálni. Még egy kérdést miss Evelyn és azután nem terheltem többé.”

„Szóljon doktor, — biztatam — és hocsáson meg megiepetésem folytán történt kifakadásomért, de önnek ama kérdése oly váratlanul jött eszt, míg az idegen ott volt, szobájában tölté. És midőn másnap reggel Máriával e miatt tréflattam, nagyon rost neven vette ezt.”
Doktor Charlton halgatott néhány percig, miattal mindinkább gondolkodóvá lett.
„Lehetségesnek tartja kegyed miss Evelyn, — szólt végre — hogy mostohája már régebben van e földön, mint kegyed állítja?”
„Kétségkívül lehetséges az, — viszonozám — azonban az ellenkezőt bizonyítják az ú j é s z a v i , ki midőn hozzánk érkezett, úgy nyilatkozott, hogy csak három nap óta van Amerikában. . . .

E részben az utat egyenetlen, a korszerű reformokra, egészséges elvek megállapítása által irányadóló hatni, — a jogszűlés feladata lenend. Ha a jogszűlés, miként remélhető, hazánk elméleti és gyakorlati jogtudósait koronkint egy közös tanácskozásban egyesítendi, ha jogszűléseknek a gyűlésen alkalma lesz, a nevezetesebb törvényhozási kérdések felett illetékesen nyilatkozni: megkönnyítendik sok irányban a törvényhozási feladatát, melynek alkalma lesz a jogszűlés megállapodási által, a jogszolgáltatás illetékes intézmények föbb mozzanatait iránt megismerni. . . .

A jogtudósok egyesülése, a fotosabójogi kérdéseknek testületileg történt megvitattása, ott is, hol a jogi viszonyok a nép miveltésének s a kor igényeinek megfelelő törvények által szabályozvák, — üdvösek és czélserűnek mutatkoztak. Hazánkban, mely a nemzeti törvényhozással husz éven túl szünetelése miatt, rendezett magányi viszonyoknak nem iránt, mely jogi rendezés átalakításának küszöbén áll, — nemcsak üdvös és czélserű, hanem szükséges is, hogy a gyakorlat elismert tekintélyei a tudomány képviselőivel egyesülve, a törvényhozással fontosabb kérdéseiben tekintélyük illekes sulyával nyilatkozzanak. kölcsönös eszmecseré után állapítsanak meg oly elveket, melyek alapján jogi intézményeket a tudomány és tapasztalás kívánalmának, viszonyaink és a kor igényeinek megfelelőleg újja teremthetjük! . . .

A Pesten tartandó első magyar jogszűlés határideje f. évi s e p t e m b e r 25-30. napjaira tüzettik ki, miről a hazai jogtudósok közönséget egyelőre azzal kívántuk értesíteni, hogy a jelentkezés és beírattás módjait külön fogunk közölteni. — Pest, 1870. apr. 23. á n . . .

Az idegeli bizottság nevében: **Melcer István,** a m. k. curia legfőbb ítélezőjéi oszt. elnöke, mint bizott. elnök. **Dr. Siegmund Vilmos,** ügyvéd, mint bizott. titkár.

Még valami a debreczen-szatmári vasutvonalról.

(Sz. K.) Ha elgondoljuk, mily nagy jelentősége a vasutvonal az általa érintett vidékre nézve, ha elgondoljuk a nyírség hirtöntegterét, melyben ember s állat egyaránt a legnagyobb izadással üszott, és ha képzeljük, hogy e rideg föld felett mily jók eshetik ártéplini fardalom nélkül: akkor nem lesz unalmas olvasónknak az sem, hogy e vasutvonalat többször foglalkozunk. Különben most csak a multkori tudósításunk akarjuk kiegészíteni. . . .

A munkások folytonosan dolgoznak. Nagy-Majtényig — meddig a sinek egy, a hogy, le vannak rakva — még csak könnyű volt a munka. Itt nagy akadály állott elő. Mindjárt Majtény alatt ott foly a szabályozatlan Kraszna folyó, melynek töltése nem lévén, a víz tetszése szerint terjeszkedik szét a határon; ennélfogva nem lesz könnyű it a híd felépítése. . . .

Mindenkél nagyobb akadály a szatmári vasuti híd elkészítése, mely a Szamoson menne keresztül. Jó előre haladtak volt már egy ízben it a munkálat, de a téli romboló árvíz, mondhatni egészen megsemmisíté a munkások szorgalmának gyümölcsöt, úgy, hogy az építést újonnan kellett kezdeni az árvíz elmúltával. . . .

Legnagyobb baj e munkálatban az, hogy igen lassan haladnak vele, oly annyira, hogy az előre számított nem tudó mérnökök csak novemb. 1-sejére ígérték a szatmári híd elkészítését, holott — a szerződés szerint — annak meg kell nielőbb, és pedig október 1-sejére lenni. Óhajtanak, hogy a szerződés pontjainak mindenben elég tétetnek. . . .

De van még egy óriási bökkenő. Nincs pénz. Mi legelőbb azt hisszük, hogy ez lehet oka, mi tótann, melyben minden iránytú nélkül vagyok kénytelen botorkálni. Még egy kérdést miss Evelyn és azután nem terheltem többé.”
„Szóljon doktor, — biztatam — és hocsáson meg megiepetésem folytán történt kifakadásomért, de önnek ama kérdése oly váratlanul jött eszt, míg az idegen ott volt, szobájában tölté. És midőn másnap reggel Máriával e miatt tréflattam, nagyon rost neven vette ezt.”
Doktor Charlton halgatott néhány percig, miattal mindinkább gondolkodóvá lett.
„Lehetségesnek tartja kegyed miss Evelyn, — szólt végre — hogy mostohája már régebben van e földön, mint kegyed állítja?”
„Kétségkívül lehetséges az, — viszonozám — azonban az ellenkezőt bizonyítják az ú j é s z a v i , ki midőn hozzánk érkezett, úgy nyilatkozott, hogy csak három nap óta van Amerikában. . . .

„Szóljon doktor, — biztatam — és hocsáson meg megiepetésem folytán történt kifakadásomért, de önnek ama kérdése oly váratlanul jött eszt, míg az idegen ott volt, szobájában tölté. És midőn másnap reggel Máriával e miatt tréflattam, nagyon rost neven vette ezt.”
Doktor Charlton halgatott néhány percig, miattal mindinkább gondolkodóvá lett.
„Lehetségesnek tartja kegyed miss Evelyn, — szólt végre — hogy mostohája már régebben van e földön, mint kegyed állítja?”
„Kétségkívül lehetséges az, — viszonozám — azonban az ellenkezőt bizonyítják az ú j é s z a v i , ki midőn hozzánk érkezett, úgy nyilatkozott, hogy csak három nap óta van Amerikában. . . .

szert az társulat semmi áron nem akar fizetni azon földéért, melyeket a vasutvonal átszel. Járta már ez ügyben a tulajdonosok a ministeriumnál is, onnan parancs alakjában érkezett a társulathoz, hogy fizessen. Nem fizetett. Ugy hallottuk hogy némelyek már készülnék felszedni a sinekét saját földjeiken, ha azok ki nem sajátítottak. Még megérhetjük, hogy azok a szatmáriak nem tréflálnak. . . .

A táviratlapozókra a sodronyokat felhuzni megkezdették. Egyéb feljegyezni való most nincs e vonalról. **Napoleon császár proclamatiója a plebiszitum tárgyában.**

Franciaiák! Az 1852-iki alkotmány, azon hatalom mérvehé képest alkotva, melyet it adatok nekem, és 8 millió szavazattal megerősítette, mely a császárságot visszaállította: Franciaországának 15 éven át nyugalmat és jólét adott, mely idő egy-szersmind nem minden dicsőség nélkül mult el. Biztosította a rendet, s nyitva hagyta az utat a javításokra. . . .

Mivel jobban megszilárdult a biztonság, annál nagyobb tér biztosított a szabadságnak. — Azonban a szükséges változtatások, a plebiszitum által nyert helyzetet — mi a nemzetre hivatkozvák nélkül nem változatható meg — megváltoztatták. Ennélfogva elkerülhetetlen dolog, hogy egy új alkotmányi szerződés a nép által elfogadtassék, mint az egykor a köztársasági és császársági alkotmányokra nézve történt. . . .

Minél jobban megszilárdult a biztonság, annál nagyobb tér biztosított a szabadságnak. — Azonban a szükséges változtatások, a plebiszitum által nyert helyzetet — mi a nemzetre hivatkozvák nélkül nem változatható meg — megváltoztatták. Ennélfogva elkerülhetetlen dolog, hogy egy új alkotmányi szerződés a nép által elfogadtassék, mint az egykor a köztársasági és császársági alkotmányokra nézve történt. . . .

Hozzát fordulok mindnyájatokhoz, kik 1848 decz. 10 óta minden nehézségeket legyőzték, hogy engemet álítsatok életetkre; hozzát, kik engem 22 éven át megszűnés nélkül gyomlítottatok segélytetésk, s hajlamaitokkal jutalmaztatok: adjátok újabb jeit bizodalmatoknak! Igenlő szavazatadatokkal a forradalom veszeléit elkerüljé, — a rendet és szabadságot biztos alapokra fektetni, s ezeket a jövőben biztonságban fogjátok kezelni, ha a koronát fiannak fogjátok átadni. . . .

Legyetek ma is ép oly számosan, kik a császári kormányzás átalakítására szavaztok! Fejlődés nem érheti el egy nagy nemzet, oly intézményekre támaszkodás nélkül, melyek egyidejűleg állandóságról és előhaladásról kezdeskednek. . . .

Azon kívánságra, melyet hozzátok intéztek — az elmult 10 év alatti szabadelvi reformokat megerősíteni — felel-jetek, igen! — ne! A mi engem illet, én, híven magamhoz, — a ti ráolátok való gondoskodástól leszek áthatva, a ti akaratokatok és a gondviselésben való bizodalmatokat erőstenni fogom, és nem szünöm meg, — folytonosan Franciaország szerencsés-jén és jólét-módjain. . . .

April 23. 1870. **Napoleon.**

Ujdonságok.

— **Meghívás.** Főiskolánk új épülete alapkövének folyó é. május hó 5. napján d. e. 10 órákor történelem ólététele ünnepélyes tésztésére mindei mi testvérinket, barátaink egyeteket, mint a különböző társulatok és testületek tisztelettel meghívom. — Debreczen, 1870. ápril 26.

Balogh Péter, superintendens. **Alapkövetelési ünnepély.** és emlékirat programja: 1. Egyházi ének, egy magasztos és szép daltalra (versei az alkalomra újból készítettnek).

kedvükben jární. Én azt hiszem, az egész csak tettetés. Isten bocsássa meg nekem, ha helytelenül ítelek. Atám egészsége állandón jó, s ennélfogva nem győzi eléggé dicséret Chariton doktort, — és méltán. . . .

1851. jan. 23. Egy különös esemény a mai napon mely benyomást hagyott lelkemben vissza. Ma reggel én, Klára, Milburn és Mária együtt az első városba mentünk. A nap oly szépen süttött, hogy Mária gyalog óhajtott kislánli. Ó és füvere elől mentek, én és Klára nyomukban voltunk. Midőn a Broadway-n lefelé haladva a bondstreet szejletére értünk, két vad tekinteti fizeköt vettem észre, kiknek egyike, mint jól hallám így szólt a másikhoz: „Ott megy a tábornok Nellyvel!” Nekem úgy tetszett, mintha megjegyzé Máriára és testvéreire vonatkozott volna, és még sem bíhettem azt Klára, midőn a felől kérdeztem, úgy nyilatkozott, hogy misem hallott. Mindamelllett is szeretném a dolgot Chariton orrossal közleni. Vajon nincs-e az valami összeköttetésben ama kérdéseivel, melyeket tegnapelőtt intéztem hozzát? Mily szerencsétlenésgyis az, mikor az embert bizalmatlanság és gyanakodás győtrli! Hát csakugyan van nekem rá okom, Mária ellen gyanu táplálni? Ezt

2. Könyörgés, a superintendens által.
3. Ének, „Légyen te kőfaidában”.
4. Alkalmi beszéd, Török József tanártól.
5. Egyházi ének a már ismertek, s általában keüveltek közül. Minden ének a főiskolai énekkartól előadva.
6. Végül, az egész néptömeg éneklí, „Te benned bíztunk eleitől fogva”. A főiskolai ifjuság egyes tagjaitól írt ódák kinyomatva elosztatnak. Az alapköbe teendő emlékirat magában foglalja: . . .

1. Nehány rövid tétel az iskola régibb s újabb történetét, egyházi a lényeges változásokat említve.
2. Annak jelen rajzát u. m. a) a főiskola mostani tanárainak, tisztviselőinek, esküdteinek neveit. b) az egyházkerület, gazdasági választmányi debreczeni ref. egyházz- és városi előjáróság névjegyzékét. c) a főiskolai ifjuság számát az intézet különböző ágai s tanfolyamai szerint. d) a főiskolai ifjuság egyleit. e) a főiskolai könyvtár, muzeumok rövid kimutatásait. f) a főiskola régibb s újabb épületei fénykép után metszett képeit. . . .

Mind ezek egy füzetbe összeszerkesztve, ki fognak nyomtatni, — a bejövendő tiszta jövedelem az építési pénztár javára levén fordítandó. — **A nögyelet által jövő hóban rendezendő mükedvelői s z i n e l e o d á s o k r a** nézve hiteltel korfuttor után közölhetjük, hogy a bérlek által a rendes szűi előadások alatt nyert előnyök tekintetben nem vétehetünk; részint azért, mert e mükedvelői előadások egészen külön czélra s külön kezelést mellett tartatnak, részint azért, mivel a nögyelet nem vállalhatna felelősséget az ugyanazon páholyra nézve is több részről fölmerült igények igazságot kielégítéséhez íránt. Egyedül a mükedvelői hozzártatózóra lesz kivételés figyelem, a mi méltányos dolog; többire nézve az nyer előnyt, ki elébb jár. A egyeztetés **május 5-től** fogva, délelőtt 10 óráról 11-ig nögyeleti pénztárnok Márton Lászlónál elfogadtatnak. . . .

Zöldy Miklós és neje — kiknek eltávozásai szándékáról keringő hírt, a közönség általban megütözéssel vette, — már szerződtek intézetünkhez s így e derék párt, ismét miénknek mondhatjuk. Örömmel sietünk közöztetni ez ujdonságot, mely drámánkra nézve kiváló érdekkel bír. . . .

A rendőrség ügyelmébe! Többek, hogy azt, kanai csorúléis nélkül aig szokott törtü; azt is tudjuk, hogy vásár rendőrség nélkül egy eshetik. Azért sem akarjuk egészen felelőssé tenni a rendőrséget, hogy nincs elég közege a tolongások és a miatti szerencsétlenségek megállítására. — mert jól tudjuk, hogy ennek főképp az az oka, hogy nincs pénz, melynek segítségével eléggő számú rendőrséget lehetne szervezni, (bár előbb-utóbb be kell látni a városi előjáróságunk miépp a szemely- és gyönyörködés érdekében megóvás, legelső kö t e l e s s é g e i k o r t e z t e t t e k ; azonban azt hisszük, hogy azon erővel is, mivel rendelkezhetik, a rendőrség a t i s z t a s á g r a nagyobb gondot fordíthatna. Nemcsak a tegnap nagy szél által rakásra halmozott szemétnyomok vannak ma is érethetetlen, hanem sok helyen az udvarokról kihányt szemét is éketlenül a kőbebe utaztat. Például a nagy és kismutuzat összekötő kőz tele van piszokkal és lefosztott toll csomókkal! At. Vizsgálat útján kikeletne tudni, hogy melyik útvar lakói követik el e ronda tisztatlanságot! . . .

A varázsjátékok és búvkészületek rakára a Marjalkaházban a külvásár téren nagy látogatásnak örvend; s valóban meg is érdemi a figyelmet azok részéről, kik az ilyenekben gyönyörködnek. Kivált gyermekeknek mulattatóbb játékszerekkel alig lehetne kedveskedni; mert sok, előttök titkosnak látszó búvkészületek jönek nyitvára, mi elméjüket világoztija és ügyességüket előmozdítja. Kár, hogy a rakatában tisztán magyarul tudó egyén nincs, ki a szivesen osztott magyarázatokat magyarul is tolmácsolja; némi részben azonban nyomatott magyar utasítók pótolják a hiányt. — Midőn e fölemlítést tesszük, nem akarnánk félreteretni; csak is más, hanem elhasználható játékszerekkel összehasonlítható kívántuk jelezni a búvkészületek értékeségét, melyek sokszor a felnötteknek is kedves szórakozást nyújtanak. . . .

(e) **Viszonozást.** Tegnap d. u. egy nagáról megfeledeztek: családja ittas állapotban lévén, mivel néhány forintja, mit a vásáron kérdeztem én magamtól ötvenszer is, és nem vagyok rá képes feleletet adni. . . .

1851. jan. 24. Már ma kellemes napot élttem át Chariton

